

El llenguatge

4/11/1978

Novetats

La Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans ha donat a conèixer les darreres addicions i modificacions que ha acordat d'introduir al Diccionari general de la llengua catalana, és a dir, el Diccionari Fabra o normatiu. Aquestes addicions i modificacions afecten un total de cinquanta-vuit mots o entrades i la llista ha estat publicada, com en les ocasions anteriors, al butlletí interior informatiu de la societat Omnium Cultural. Creiem que escau de comentar les més sobresortints d'aquestes novetats.

Hi destaquen, en primer lloc, els termes mèdics. Mots com els següents, alguns d'ells avui ja tan usuals, no figuraven encara al nostre repertori normatiu: al·lèrgia (i al·lèrgic), biòpsia, cardiologia (i cardiòleg), embrióleg, geriatria (i geriatre), gerontologia (i gerontòleg), megacefàlia, meningi i micosi (i mocòtic) i pediatre. Així mateix, el substantiu marcapàs, que també figura a la llista, es pot considerar relacionat amb la medicina.

Com a formes del llenguatge comú, que cal considerar que si no hi havien estat incloses abans era per simple inadvertència o omissió, sobresurten les locucions veure's amb cor (no, per tant, «veure's en cor») i de tot cor (dins l'article cor). L'expressió demà passat l'altre (dins l'article demà), dos sentits complementaris del verb demanar («preguntar» i «indicar que hom vol entrar en una casa o que l'atenguin en una botiga»), un altre sentit per al verb engegar («aviar el ramat»), el substantiu fato, d'un ús tan popular, i la utilíssima locució tant sí com no (dins el mot tant). Hi figura també un oportú afinament del sentit del mot carena com a terme geogràfic (la definició anterior permetia de considerar-lo, erròniament, equivalent a serralada i, així mateix, dos sentits geogràfics del terme cornisa («cornisa de neu» i «camí que segueix els contorns exteriors d'una muntanya»).

Creiem que és molt encertada l'admissió del mot mangosta com a sinònim de icneumon, per a designar el conegut mamífer carnívor capaç d'heure-se-les amb una terrible cobra i sortir-ne vencedor. Es un terme que posseeixen totes les llengües occidentals i és necessari, si no en el llenguatge científic, en el narratiu, ja que se'l fa protagonista de nombroses aventures (p.e. El llibre de la jungla).

Finalment, fem esment dels anomenats vulgarismes, com colonada i colonut. Si fins i tot en aquest camp se'ns infiltrin mots estrangers — no pas menys vulgars que els nostres— aquestes occlusions són indubtablement necessàries.

Albert Jane